

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Wilha. Riem Vis
Titel: Hooger op
Druk: 1
110 blz.

Grietje, een weesmeisje, die als "Greta" in den Haag komt dienen bij een vriendelijke Christin, houdt het daar niet lang uit. Dienen is haar te gering. Ze gaat naar Rotterdam, om modiste te worden bij een Tante. Dat loopt mis, ze keert naar den Haag terug, nu in een hoedenzaak. Voor haar vroegere kennissen geneert zij zich. Haar zwak lichaam laat den drukken arbeid niet toe, ze geeft bloed op en komt in 't ziekenhuis terecht. Hare vriendinnen zoeken haar op, ze begint beschaamd te worden, haar trots is gebroken. Haar hart wordt toegankelijk voor het woord van vermaning en onderwijzing aangaande den weg des heils. Door toedoen van de vroeger gesmade vriendinnen, wordt ze uitbesteed te Ede in een gezin van een weduwe, een godvreezende vrouw, vroeger ook door haar veracht, waar het volle licht in haar ziel opgaat en zij ootmoedig den Heere leert dienen en anderen tot zegen wordt. De strekking is: God wederstaat den hoogvaardige, maar den nederige geeft Hij genade. Dienen is geen schande. Men durft tegenwoordig het woord bijna niet meer gebruiken. Immers, men gaat "in betrekking". Dit boekje is daarom geschikt voor meisjesverenigingen uit den dienenden stand. Minder voor Zondagsschoolleerlingen. Daarvoor is het niet kinderlijk genoeg. De taal is goed verzorgd. De Auteur gebruikt "cursus" overal vrouwelijk. "Heer" en "Heere" worden bij afwisseling gebruikt. De verhaaltrant is vermoeiend. Eindeloze dialogen, soms over onbeduidende dingen. Telkens wordt de draad plotseling afgebroken en zonder éenige overgang iets nieuws begonnen. Het verhaal is (de gewone fout) verzonnen, onmogelijk, onwaarachtig. Een meisje met zóó hoogmoedig karakter als Greta, wordt, zelfs bij bekeering, niet zóó grondig veranderd, dat zij een heilige wordt. Overigens is het te veel een samenraapsel van wonderbaarlijke ontmoetingen en toevallige gebeurtenissen. Dit wat den vorm betreft. Ernstig bezwaar hebben we tegen sommige uitdrukkingen. Uitspraken als op bl. 92: "Ik weet nu, dat geen godsdienst ons in den hemel kan brengen"; "katholiek en protestant zijn namen door menschen uitgedacht", klinken op zijn minst verdacht. De kerk krijgt hier een steek onder water. De grondgedachte van het boek is zuiver Schriftuurlijk en wordt door de gebeurtenissen heen ernstig uitgewerkt. De strekking is ongetwijfeld prijzenswaardig; doch 't is de Schrijfster niet gelukt haar doel te benaderen. Het schort haar in dit verhaal niet aan vroomheid, maar aan natuurlijke uitbeelding. Wij zijn van deze Auteur iets anders en iets heters gewoon, dan zij ons hier biedt. Hoe goed ook bedoeld, het gegeven is zwak uitgewerkt. Daarom kunnen wij dit boekje slechts matig aanbevelen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1915
